

grundvederlaget for folketingets medlemmer, medens den tidligere har været udtrykkeligt fastsat med et grundbeløb, som var undergivet regulering efter de for statens tjenestemænd gældende regler.

Lønnen udgør herefter *to tredjedele* af det til enhver tid gældende *grundvederlag for folketingets medlemmer*.

Ifølge paragraffens stk. 2 får en statsrevisor løn fra den dag, valgperioden begynder at løbe, til udgangen af den måned, hvori han ophører at være statsrevisor. Ved valg i henhold til § 1, 2. pkt., regnes valgperioden fra den dag, valget foretages, medmindre folketinget i det enkelte tilfælde træffer anden bestemmelse.

En stedfortræder, der tilkaldes, får ifølge stk. 3 løn som statsrevisor fra den dag, statsrevisorerne beslutter at tilkalde ham, til udgangen af den måned, hvori tilkaldelsen bringes til ophør ved statsrevisorernes beslutning eller ved foretagelse af valg i henhold til § 1, 2. pkt.

Ved §§ 11-15 er *statsrevisorernes pension* tilsvarende knyttet til de for folketingets medlemmer gældende regler.

En statsrevisor er således efter § 11, stk. 1, berettiget til egenpension, når han — i én eller flere perioder — har været statsrevisor eller tilkaldt stedfortræder i mindst 8 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt ham løn, såfremt han på dette tidspunkt er fyldt 67 år, og ellers fra den dag, da han opnår denne alder.

En direkte overførelse af det nye pensionssystem for folketingets medlemmer, der ligesom den nye tjenestemandsoverordning forudsætter erhvervelse af pensionsret over en meget lang fortløbende periode, ville give urimelige resultater for statsrevisorerne, der efter traditionen først vælges til deres hverv efter mange års medlemskab af folketinget. Det har derfor været nødvendigt at fastsætte en *særlig skala*. Den er optaget i § 11, stk. 2, der har følgende ordlyd:

„*Stk. 2.* Egenpensionen udgør af den i henhold til lov om valg til folketinget til enhver tid gældende højeste egenpension, der kan opnås af folketingets medlemmer: